

Sygn. akt II CSK 751/18

POSTANOWIENIE

Dnia 18 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner

w sprawie z powództwa K. K.
przeciwko (...) Bank Spółce Akcyjnej w W.
o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 września 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 20 marca 2018 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 2700,-
(dwa tysiące siedemset) złotych z tytułu częściowego zwrotu
kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 17 września 2014 r., następnie sprecyzowanym dnia 8 kwietnia 2015 r. powód K. K. domagał się od pozwanego (...) Banku Spółka Akcyjna z siedzibą w W., pozbawienia w całości wykonalności tytułu wykonawczego będącego tytułem egzekucyjnym tego Banku z dnia 22 lutego 2010 r., zaopatrzonego w klauzulę wykonalności oraz zasądzenie kosztów postępowania. Wyrokiem z dnia 22 czerwca 2016 r. Sąd Okręgowy w P. uwzględnił powództwo w części obejmującej odsetki skapitalizowane oraz dalsze odsetki, w pozostałym zakresie powództwo oddalił, a także orzekł o kosztach postępowania. W wyniku apelacji obu stron, Sąd Apelacyjny w (...), wyrokiem z dnia 20 marca 2018 r. zmienił

wyrok Sądu Okręgowego i powództwo oddalił, oddalił apelację powoda i rozstrzygnął o kosztach postępowania.

W uzasadnieniu wyroku Sąd Apelacyjny podzielił ustalenia faktyczne dokonane w sprawie, podkreślając prawidłowość strony dowodowej oraz niekwestionowanie ich we wniesionych środkach zaskarżenia. Uwzględniając apelację pozwanego i oddalając powództwo Sąd drugiej instancji uznał, że nie było podstaw do zakwestionowania prawidłowości objęcia bankowym tytułem egzekucyjnym (BTE) wymienionych w nim roszczeń odsetkowych. Jak wskazał Sąd w uzasadnieniu podstawowa stopa procentowa w umowie kredytu wynosiła WIBOR 6M plus 2,75 punktów procentowych, jednak w przypadku niespełnienia przez kredytobiorcę jednego z obowiązków wymienionych w umowie oprocentowanie uległo zwiększeniu o jeden punkt, jednak powód nie próbował nawet wykazywać, że wykonał te obowiązki, co nie pozwoliłoby pozwanemu skorzystać z wyższego oprocentowania. Ostateczna zatem, według Sądu podstawowa stopa oprocentowania wynosiła WIBOR 6M plus 3,75 punktów procentowych, a stopa odsetek karnych dwukrotność tej wielkości. Bez znaczenia jest więc, jak twierdzi powód, czy o obowiązywaniu podwyższonej stopy procentowej powód został poinformowany i kiedy to nastąpiło. Jak stwierdził Sąd, kwoty zapadalnych odsetek umownych od kredytu, naliczonych po 8 czerwca 2009 r. wynikały wprost z przekazanego pozwanemu harmonogramu ich spłat, a pozwany przedstawił te wyliczenia w piśmie z dnia 12 maja 2015 r. Sąd wyliczenie to przyjął jako element własnych ustaleń, odpowiadające dokumentom księgowym banku w postaci kartoteki analitycznej kredytu oraz harmonogramu jego spłaty, a więc nie było podstaw do kwestionowania prawidłowości objęcia BTE wymienionych w nim roszczeń odsetkowych. Stąd rozstrzygnięcie o zmianie zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa.

W skardze kasacyjnej powód zarzucił Sądowi Apelacyjnemu naruszenie zaskarżonym wyrokiem przepisów prawa materialnego, tj. art. 104 k.c. przez przyjęcie, że wypowiedzenie umowy kredytu z dnia 9 listopada 2009 r. dokonane bez umocowania i z przekroczeniem uprawnień wywołało skutki prawne; art. 96 ust. 1 Prawa bankowego w treści obowiązującej dnia 22 lutego 2010 r. przez przyjęcie wywołania skutków prawnych podpisania BTE, a także, że w BTE

prawidłowo oznaczono dłużnika, walutę zobowiązania i wysokość kwot w BTE, w szczególności co do odsetek; art. 61 k.c. i postanowień ogólnych umowy, że jej wypowiedzenie zostało doręczone pozwanemu, a tym samym wywołało skutek prawny. Naruszenie przepisów postępowania dotyczyło art. 843 § 3 k.p.c., art. 278 § 1 k.p.c. i art. 102 k.p.c. Skarżący wniósł o uchylenie w całości zaskarżonego wyroku oraz pkt 2 wyroku Sądu pierwszej instancji i uwzględnienie powództwa w całości, ewentualnie przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie kosztów postępowania.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną pozwany wniósł o nieprzyjmowanie jej do rozpoznania, ewentualnie jej oddalenie i zasądzenie kosztów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga nie mogła zostać przyjęta do rozpoznania ze względu na niespełnienie przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący wskazał na oczywiste uzasadnienie skargi oraz występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego. Oczywistość skargi ma wynikać z tego, że Sąd Apelacyjny naruszył przepisy postępowania, tj. art. 278 § 1 k.p.c. przez niepowołanie przez Sąd biegłego i dokonanie samodzielnej oceny materiału dowodowego, pomimo nieposiadania przez sąd wiadomości specjalnych z zakresu rachunkowości i księgowości, pozwalających na weryfikację poprawności wyliczeń kwot wskazanych w Bankowym Tytule Egzekucyjnym (BTE). Według powoda uzasadnione jest to również naruszeniami prawa materialnego, w szczególności art. 104, art. 61 k.c. oraz art. 96 Prawa bankowego i postanowień ogólnych umowy kredytu.

W utrwalonym i znanym od dawna orzecznictwie Sądu Najwyższego oraz doktrynie zostało wskazane, co winno się wykazać we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, aby spełnić przesłankę oczywistej zasadności skargi. Nie chodzi przy tym o to, że zaskarżonym orzeczeniem, zdaniem skarżącego nastąpiło naruszenie wymienionego przepisu postępowania oraz przepisów prawa materialnego, tylko, że naruszenie to było oczywiste, na tyle rażące, że widoczne na pierwszy rzut oka dla przeciętnego prawnika bez potrzeby

prowadzenia skomplikowanych analiz rozumienia i stosowania tych przepisów. W uzasadnieniu wniosku, które jest wymagane przez przepisy prawa, niezależnie od uzasadnienia podstaw kasacyjnych (art. 398⁴ § 2 k.p.c.) należy tę oczywistość wykazać. To się w uzasadnieniu nie znalazło, a dwuzdaniowe wyjaśnienie w krótkim akapicie trudno uznać za uzasadnienie wniosku.

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem odwoławczym od prawomocnego orzeczenia sądowego. Słusznie w odpowiedzi na skargę strona pozwana podkreśliła publicznoprawną funkcję spełnianą przez tę skargę i dlatego kodeks postępowania cywilnego przewiduje szczegółowe przesłanki, których spełnienie prowadzi do rozpatrzenia zarzutów skargi. Na tym etapie postępowania wywołanego wniesieniem skargi nie podlegają rozpoznaniu same te zarzuty. Zwłaszcza dotyczy to sytuacji, gdy nie występują zarzuty naruszenia przepisów postępowania odnoszące się do treści uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia. Uzasadnienia wyroków Sądów pierwszej i drugiej instancji w sposób szczegółowy odnoszą się do wszystkich istotnych kwestii podnoszonych w sprawie.

Podobnie należy ocenić wskazane zagadnienie prawne, sprowadzające się do pytania o poprawność wskazania adresata w piśmie i na kopercie jako małżeństwo K., w sytuacji, gdy wskazane osoby były już po rozwiązaniu małżeństwa przez rozwód i w takim razie, czy spełnione zostały wymagania co do poprawnego wskazania adresata w oparciu o art. 61 k.c., skoro przesyłka została doręczona jednej ze wskazanych tam osób. Pomijając stanowisko zajmowane przez orzecznictwo, że jeżeli skarga jest oczywiście uzasadniona, to znaczy, że nie występują wątpliwości, które stanowią istotne zagadnienie prawne, bo to przeczy oczywistości, ale jeśli takie wątpliwości się pojawiają, to należy do nich przekonać.

Zagadnienie prawne ma postać pytania o to, jak rozstrzygnąć ma sąd kwestię prawną powstałą na tle określonego stanu faktycznego, co należy do sądu rozpoznającego sprawę. Nie jest w ogóle wskazane, co stanowi zagadnienie prawne lub wątpliwości interpretacyjne, gdyż skarżący nie powołuje się na podstawę z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Jeżeli jest to zagadnienie, o którym mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., to należy nie tylko je sformułować, jako problem abstrakcyjny a nie związany tylko z daną sprawą, ale rozważyć na tle przepisu prawa, rodzącego

wątpliwości, z wykorzystaniem poglądów piśmiennictwa i wykazaniem, że dotąd Sąd Najwyższy taką kwestią prawną jeszcze się nie zajmował. Wywód musi mieć charakter profesjonalny i nie zmierzać do uzyskania odpowiedzi właściwej tylko dla rozpoznania sprawy, której dotyczy. Zasadne są obiekcje, które wobec sformułowania zagadnienia prawnego przedstawiła strona pozwana w odpowiedzi na skargę.

Mając na uwadze, że nie zostały spełnione przesłanki określone w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. należało na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzec jak w postanowieniu, rozstrzygając o kosztach postępowania kasacyjnego z uwzględnieniem art. 102 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

jw